

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Starosty Z.
przy uczestnictwie Gminy Miasta Z., I. H.,
D. K. – S. oraz E. F.
o stwierdzenie nabycia prawa własności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 października 2013 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania I. H.
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 7 czerwca 2013 r.,

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu**
- 2. oddala zażalenie w pozostałym zakresie**
- 3. zasądza od uczestniczki postępowania I. H. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił wniosek I. H. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i skargę tę odrzucił.

W zażaleniu na to postanowienie I. H., zaskarżając je w całości, zarzuciła naruszenie art. 168 § 1 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części, w jakiej dotyczy oddalenia wniosku o przywrócenie terminu podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne. W myśl art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 maja 2012 r., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługiwało na postanowienia sądu drugiej instancji wymienione w tym przepisie (§ 1 pkt 1 i 2), a także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego postanowienia, którymi zostały oddalone wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, skargi kasacyjnej, czy zgłoszenia żądania o doręczenie odpisu wyroku sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem, traktowane są jako orzeczenia niekończące postępowania w sprawie (por. postanowienie z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CKN 367/99, OSNC 2000, nr 3, poz. 48, uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/2000, OSNC 2001, nr 1, poz. 1). Należy zaznaczyć, że postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu może być skontrolowane jedynie na podstawie art. 380 k.p.c. Niezbędne jest zatem, aby strona, która wnosi np. zażalenie, złożyła odpowiedni wniosek (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2000 r. V CKN 1163/00 nie publ.). W rozpoznawanym zażaleniu brak jest takiego wniosku. Z tego względu Sąd Najwyższy nie miał możliwości merytorycznej oceny postanowienia z dnia 7 czerwca 2013 r., w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Brak jest zatem podstaw do podważenia

postanowienia w części odrzucającej skargę kasacyjną. Pełnomocnik uczestniczki postępowania wniósł bowiem skargę kasacyjną po upływie ustawowego terminu do jej wniesienia. Z tych względów postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej było uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze zażalenie w zakresie, w jakim dotyczy punktu 1 zaskarżonego postanowienia podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie art. 373 w zw. z art. 394¹ § 1 pkt 2, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. a w pozostałym zakresie zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.